

סודם של הפכים / זיוה ברכה גדרון

לפרשת וישב

כסליו תשע"ח

בכל שנה מחדש אני נוכחת לדעת שכל דרמת יוסף ואחיו היא הדרמה המאחדת. כמה פרקים לאחד הסיפורים החזקים המכוננים והמשמעותיים בהבנת הפסיכולוגיה של מערכות יחסים.

ומה יש לנו בפרשתנו שמתחילה את סאגת יוסף ואחיו?

קודם כל אהבה!

אהבת אב לבנו הקטן באופן שברור שהוא הבן המועדף, ומה מאפיין בן מועדף? כתונת פסים! שחור לבן אולי, כתונת פסים נשמעת באוזני אחרת ממלבוש יפה ואצילי כפי שכנראה התורה התכוונה לספר.

לי זה מזכיר מחד את כותנות הפסים בשואה. ככה מייחדים את היהודי, ככה משפילים אותו ככל אסיר. אך מאידך כתונת זו מזכירה גם את הביטוי **כותנות עור** בהן הלביש הקדוש ברוך הוא את האדם הראשון ונקראו במדרש כותנות אור, הם כנראה האור שבהם חונן יוסף מבעד לנסיבות חייו המטלטלות, הוא הולך לעשות שליחות וזה יקרה בזכות האור שבו.

הלוואי שנצליח להחזיק באמונה כי **את האור שבנו שום כותנות קטגוריה, קטרוג, כעס, קנאה, תחרות ופחדים איש לא יכול לקחת מאתנו.**

נחזור לאהבת יעקב את יוסף "וישראל אהב את יוסף מכל בניו" שימו לב, הרי ליעקב שני שמות, הכתוב מכנה את יעקב האוהב ישראל! **ישראל באשר הם, אהובים כנראה.**

אהבה זו שמעמידה בעקבותיה קנאה – **קנאת אחים!** היא הכוח המניע את הפרשות במובן הרגשי.

במובן האמוני-רוחני יש כאן את סיפור העלייה-ירידה-עלייה. בשפת הפסיכולוגיה היהודית בשיטת רוטנברג, זוהי עלייה לצורך ירידה, וירידה במקרה של יוסף: **ירידה צורך עלייה.**

בכל פעם שיוסף עולה הוא גם יורד ובכל פעם שיש בחייו נפילה, משבר וכאב, העלייה שלו גדולה יותר! מהבן המושלך לבור, עוד כמה פרקים נראה אותו יד ימינו של מלך מצרים!

איזו מטוטלת!

דווקא התנועה הזו בין למעלה ללמטה, אהובים וננטשים מעל האדמה ובתוך הבור זוהי תנועה מחשלת המחזקת את המערכת הפנים נפשית כך שיש איזו ידיעה פנימית שמתחזקת בכל אחד מאתנו והתנועות האלה של חייו היא

שיש מוצא!

שמה שקורה כרגע, גם אם הוא קשה וכואב הוא למעשה חלק מהעלייה.

ושימו לב לעוד דבר: יוסף מושלך לכלא המצרי אחרי שהלשינה עליו אשת פוטיפר כי פגע בה ולא היו דברים מעולם, וגם בבור נראה כאילו עוד יום הוא עולה ויוצא מהכלא כי הוא פותר חלומות שר המשקים לטובה אך "ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו".

השבוע אמרה לי מישהי: "אולי הקב"ה שכח אותי, אולי הוא פשוט שכח..." (איך אפשר לשכוח אישה כנה, חכמה ואמיתית כמוך...).

המציאות נדמית כמשכיחה אותנו מהקב"ה, משום שאנחנו מחוברים לזמן והזמן רץ ואנו בצדק רוצים עכשיו! עכשיו גאולה! אך הקב"ה לא שוכח!!! אתמול היה י"ט כסליו חג הגאולה והרבי מלובביץ' "צמאה לך נפשי" (תקשיבו לשיר).

מתחנן למים, מי גאולה, חיים!

מבקש שניזעק לקב"ה ונזכיר לו שנגמרו הניסיונות, עכשיו זמן הברורים, כל אחד ואחת מבררים דקויות משמעותיות לחייו לחייה! יחד עם זה, עכשיו גאולה לפני "שירקיבו" כוחות הנפש שלנו. שר המשקים שכח את יוסף כי העיתוי של הזיכרון הוא אלוקי. כשהוא ייזכר בו כביכול זה הזמן לעלות לא דקה לפני...

יהי רצון שנעלה מתוך עלייה ונחוה את הירידה כרגע קטון שבאותה שנייה שעזבונו רחמי הקב"ה למעשה זוהי אותה שנייה שגם התגלו רחמיו.

לפעמים יודעים את זה אחרי המעשה... בדיעבד.

אני מתפללת שארגיש בכל תנועה נפשית את נוכחותו השומרת של האלוהים, של הקדוש ברוך הוא ויגולו כמו אבן מפי הבאר לשם הורידו את יוסף, יגולו רחמיו עלינו.

והנה לסיום דברי האדמור הזקן רבי שנאור זלמן מלאדי בעל התניא אשר י"ט כסליו הוא חג הגאולה בזכות יציאתו מהכלא הרוסי לפני יותר ממאתיים שנים.

"הקדשתי את יום יט' כסליו כמו יום כיפור שכל מה שיהודי מבקש תתקבל תפילתו מי שישמח בשמחתי אוציאו מן המיצר אל המרחב, מן הגשם אל הרוח.

אמן כן יהי רצון

אני ממליצה שנמשיך את ברכת יט' כסלו לברכה על הנרות בשבת, ובכלל...

שבת שלום

ההפכים להשבוע

להאמין שכל תנועה של ירידה היא תנועה בו זמנית של עלייה

הדברים נכתבו לזכרו של אבי בן ציון ברכה בן זימבול אדם שידע לעלות מכל ירידה באהבה ובחוכמה עמוקה

לזכרה של אימי אסתר ברכה בת זימבול אשה צדיקה שהירידות בחייה היוו השראה לכשרון הגדול שלה להציל

אנשים

לזכרה של לויזה אלישבע גדרון בת אסתר אישה חלוצה מאמינה בכוחו של האדם להעלות עצמו גם מהתופת של

אושוויץ בהצלחה ממשית

לזכרו של ראובן גדרון בן הלנה שבשקט העמוק שלו הניע את גלגלי החיים של משפחה שלמה

לרפואת ניסים בן אסתר שהפך בהומור ובאומץ כל ירידה לעלייה

לרפואת יגאל בן מטילדה

לרפואת שרה בת זימבול

לרפואת ניסים בן אסתר

לרפואה שלמה למרדכי בן ינטה

לרפואה שלמה לאהרון בן ג'וליה

לרפואת רן בן אסתר

לרפואת נפתלי בין עטרה

לרפואת חיה ניצה בלומה בת טובה

לרפואה שלמה לכל הזקוקים

שבת שלום ומבורכת